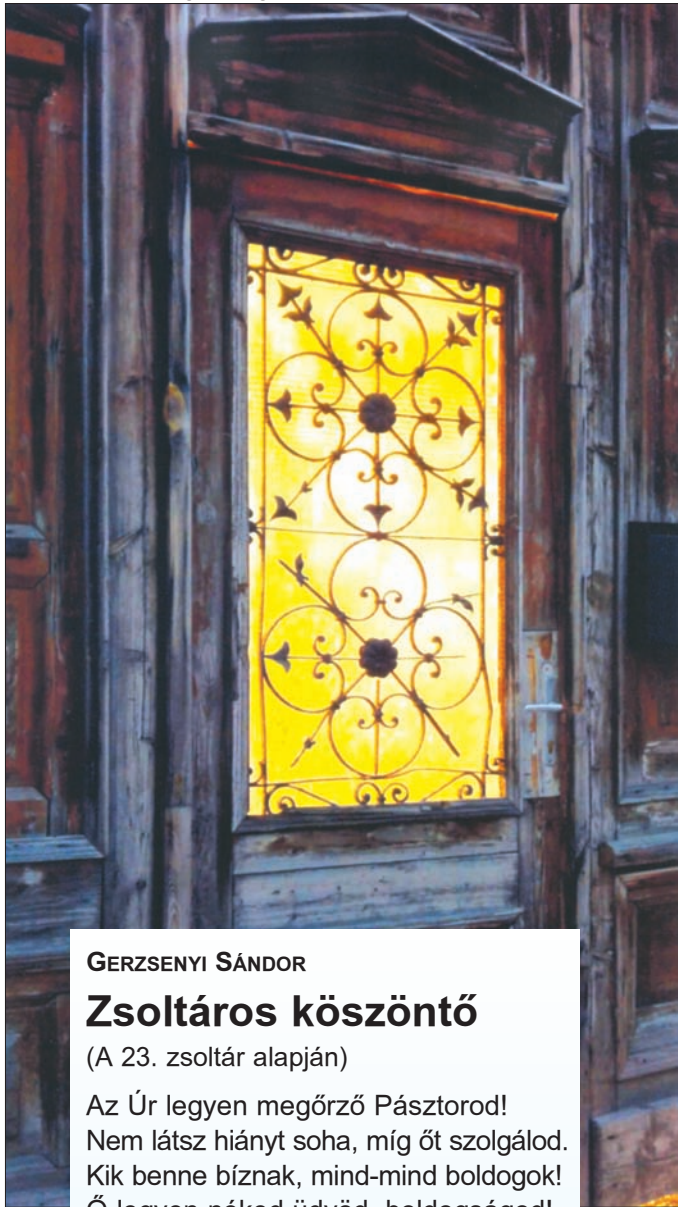

Fotó: Sinka Csaba, Szolgatárs magazin

GERZSENYI SÁNDOR

Zsoltáros köszöntő

(A 23. zsoltár alapján)

Az Úr legyen megőrző Pásztorod!
Nem látsz hiányt soha, míg őt szolgálod.
Kik benne bíznak, mind-mind boldogok!
Ő legyen néked üdvöd, boldogságod!

Ha szomorú lesz szíved, **ő bezörget Hozzád**, és megújítja hitedet.
Megsokasítja elfogyó erődet,
Az igazság szent ösvényén vezet.

Ő akkor is oltalmaz, őriződ,
Ha rádborulna a Halál árnyéka...
Élj igaz szívvel Istened előtt;
A hűségben csak így lehetsz te példa.

Csordultig lesz a szíved boldogsággal,
Hisz égi irgalom, jóság vezet.
Az Úr házában lelked égbe szárnyal...
Örökké **örzi, áldja** életedet.

Újévi bátorítás

Bezárult mögöttünk az óév előregedett ajtaja és Isten kegyelméből beléphettünk az új év nyitott ajtaján. Nehéz időket élünk, sokak szívében ott a nyugtalanság, aggodalom is – vajon milyen vihar vár ránk ebben az évben? Csodálatos nyugalmat adhat a szívnek az, ha felkészülünk mi is a viharokra és az új év ismeretlen kihívásaira. Amikor ezt tesszük, akkor a mi Gazdánk is gondja lesz a mi dolgainkra és nyugalmas, békés lesz a szívünk.

Egyszer egy falusi gazda munkást keresett a gazdaságába. Feladta a hirdetést, jelentkeztek is sokan, de egyiket sem talált megfelelőnek. Ezért már kezdett aggódni, mi lesz a gazdasággal. Akkor jött egy új jelentkező. A gazda reménytelenül megkérdezte tőle: „Mondd csak, alkalmas vagy? Miért vegyelek fel téged?” Mire az ember azt felelte: „Nagyon jól tudok éjszaka aludni.” Nem tűnt túl biztatónak a válasza, de mivel a gazdának nagyon nagy szüksége volt valakire, alkalmazta az új embert.

Aztán az első éjszakán erős vihar tört ki a faluban. A gazda felébredt és az új emberének a szobájához szaladt, próbálta volna felébreszteni, de hiába, az aludt, mint a bunda. A gazda morgott egyet dühében: „Na, majd reggel elintézem én ezt az embert!”, és kiment, hogy mentse egymaga, ami még menthető. De látta, hogy a csűr jó erősen le van zárva, az ajtók-ablakok bezárva, az állatok is mind biztonságban, a takarmány is letakarva rendesen, a traktor is behúzva fedél alá. Semmit nem kellett igazítani, ígyhát visszament a szobájába és lefeküdt. Akkor értette meg a „jól tudok aludni éjszaka” értelmét. Ez az ember ugyanis mindent elrendezett, felkészült a viharra, nem érte váratlanul – ezért aludhatott nyugodtan.

Ne nyugtalankodjék a szívetek, higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem (Jn 14,1).

Az Úr Jézus ezzel az ígérel a tanítványokat bátorítja. Pedig ha valakinek oka lett volna nyugtalankodni, szenvedése és halála előtt, akkor ő lehetett volna az, de Ő nem nyugtalankodik, hanem helyette, tanítványait bátorítja. Ezzel az ígérel akarja megnyugtatni a mi félénk szívünket is ez új év kezdetén – *Ne nyugtalankodjék a ti szívetek!* Számtalan sötét és reményt vesztett szívben gyújtott már ez az ige világosságot, reményt, nyugalmat.

Egy drága orvosság áll előttünk, egy nagyon régi betegségre! A betegség a szív nyugtalansága, az orvosság a HIT. A szív nyugtalansága az emberek leggyakoribb betegsége. Nincs olyan ember, akit elkerülne ez a betegség. Főleg ilyenkor, mikor újév kezdetén be akarunk pillantani az újév kinyílt ajtaja mögé, elfog a nyugtalanság, aggodalom, félelem. (Folytatás a 2. oldalon)

Ungváron és Kisdobronyban szolgálnak

A háborús fenyegetettségnek főképp a gazdasági hatása érzékelhető – tájékoztatott Kelemen Szabolcs, a szövetség Kárpátaljára kiküldött misszionáriusa. Interjúalanyunkat Szilágyballán kérdeztük, a november 29-i missziókerületi konferencia ebédszünetében.

□ Hogy van a Kelemen család?

– Köszönjük szépen, jól vagyunk, mindamellet, hogy a fiunk egy kisebb műtéten esett át, de már felépülőben van. A legjobb az a bizonyosság, hogy Isten kezében vagyunk.

□ Mely helyeken tartanak összejöveteleket?

– Az Ungvári járásban szolgálunk; hétköz- és vasárnapokon istentiszteleteket Ungváron és Kisdobronyban tartunk. Ez utóbbi helyen szombatonként gyerekfoglalkozást is szervezünk, Ungváron sajnos a teremhiány miatt erre nincs lehetőségünk.

□ Csökkent-e a látogatottság?

– Nálunk a háborús fenyegetettségnek főképp a gazdasági hatása érzékelhető. De nem mondhatom, hogy emiatt csökkent volna a látogatottság. Az lenne a jó, ha azok, akik eddig nem foglalkoztak az üdvösség kérdésével, legalább most Istenhez fordulnának. Sajnos azt kell tapasztalnunk, hogy az emberek ebben a helyzetben sem keresik jobban az Urat.

□ Milyen a hangulat Kárpátalján?

– A tél, azt hiszem „hangulatos” lesz mindannyiunknak. Készülve az áramkimaradásokra beszereztünk két petróleumlámpát. A gáz ára megemel-

kedett, ezért városban sokan áttértek a villanyfűtésre. Mi az idén fával fűtünk. Sajnos sok családnak nehéz tele lesz, mert ezen a vidéken nehéz fához jutni. Az üzletekben árulnak téli dekorációkat, de eddig még soha nem láttunk ilyenekkel kivilágítva az utcákat. Télen a közlekedés lelassul, mert nem szokták eltakarítani az utakról a havat; annyi a jó ebben, hogy legalább betömődnek a kátyúk. A faluban, ahol lakunk, nincs egyetlen dombocská sem, így nehezen tudnak szánkózni a gyerekek. Rácsodálkoztunk, ennek ellenére, hogy milyen leleményesek a téli játékokban.

□ Ünnepek jönnek...

– Nálunk az ünnepek kétnaposak. Karácsonykor a gyerekek szolgálnak a gyülekezetben, és egymás felé is azzal, hogy minden gyerekklubos tagunkhoz elmegyünk kántálni. A gyermekek ezt nagyon élvezik, és a szülők is örömet lelnek benne. Nem mindig szenteste megyünk énekelni, mert igyekszünk úgy egyeztetni, hogy mindenki eljöhessen mindenkire. A mi falunkban

Szabolcs, Krisztina és Dániel

még szokás a betlehemes házról házra való járás. Kezdetben nehéz volt megértetni a gyerekekkel, hogy amikor énekelni megyünk, akkor nem hagyományból tesszük, hanem hogy megosszuk örömünk a családokkal és emlékezzünk az ünnep igazi jelentőségére.

Ukrajna keleti részén vannak olyan helyek, ahol testvéreink villany, gáz és vízellátás nélkül maradtak. Vannak, akik teljesen elveszítették otthonukat – több mint 300 családot szállásoltak el ukrán gyülekezeteknél. Ezek az emberek mindent újra kell kezdenek, sokan a hivatalos papírjaikon kívül mást nem tudtak magukkal hozni. Elmondható, hogy ők az életüket kapták ajándékul. Legyen ez a kép előttünk. Amíg ezen a földön élünk ellenséges területen vagyunk, ez nem a mi otthonunk, csak egy tartózkodási hely, ahol Isten készít bennünket az örökkévalóságra. Ha elfogadtuk az örökélet ajándékát, akkor új életet kell kezdenünk az Ajándékozóval, még ha mindenünkbe kerül is. Ezekkel a gondolatokkal kívánunk áldott ünnepeket és boldog új esztendőt.

(Kérdések: Szilágyi László)

Újévi bátorítás

– Folytatás a címladról –

Nincs olyan lakat, lánc, ami kint tudná tartani ezt a betegséget, megtalálja az utat minden szívbe. A legkiválóbb hívó embereket sem kerülte el ez a betegség! Az Úr, aki minket nagyon jól ismer, megadja erre a legjobb gyógyszert: *Higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem!*

Az őbenne való erős hit, bizalom a legjobb útja annak, hogy a szívet megvédje, elzárja a nyugtalanságtól. Habár ezek a tanítványok már hívó emberek voltak, mégis nekik adja újra ezt a parancsot: *higgyetek, higgyetek jobban, higgyetek én bennem.*

Ez a parancs – ez év elején különösen, és annak minden napján – nekünk is szól! Azt juttatja eszünkbe, hogy a hitéletben vannak fokozatok, és nagyon nagy különbségek erős hitű és gyenge hitű emberek között. Igaz, hogy a leggyengébb hit is, ha valódi, őszinte, elég ahhoz, hogy megmentsen az embert a kárhozattól, hogy üdvözítsen.

Egy gyenge hit azonban nem adhat olyan nyugalmat, belső békességet, mint amelyet egy erős hit nyújthat. Gyenge hitű emberek nem látják tisztán, hogy kiből hisznek, és miért hisznek. Ezért nyugtalanok. Ebben az esetben, ami egyedül segíthet rajtunk a még több hit. Ahogy a tanítványok mondták: növeld a mi hitünket! Ők is belátták, hogy erősebb hitre van szükségük. Mi látjuk-e?

Kívánjuk közösségeinknek ez új év kezdetén azt, hogy az Úr növelje mindannyiunk hitét, hogy erős hittel, megnyugodott szívvel tudjunk az Úrnak és egymásnak is szolgálni. Boldog és áldásokban gazdag újesztendőt kívánunk minden kedves olvasó számára!

PARDI FÉLIX *lp.*, Zilah

(Cikkírónk a szilágyási missziókerület elnöke)

20 éves lett a Magyar Baptista Teológiai Szeminárium

Október 25-én, a kolozsvári imaházban került megrendezésre a jubileum, amelyen a volt dékánok: dr. Borzási István (1994-1999 jún.), dr. Kovács József (1999. okt.-2003), dr. Giorgiov Adrián (2004-től) és a többi tanárok, illetve lelkipásztorok, teológiai hallgatók és a teológia volt adminisztratív személyzete, szakácsnői vettek részt.

Kezdéskor az egybegyűlteket dr. Kis Juhász Vilmos lp., a szövetség oktatási alelnöke köszöntötte, majd dr. Simon József lp., szövetségünk elnöke buzdított hálára a Zsolt 34:2-11 alapján. Beszélt a hálaadás okairól, majd megemlítette az akadályait is; továbbá buzdított a kitartó és hűséges szolgálatra, amiért minden jelenlevő imádkozott.

Az imaáhitat és imádkozás után Kis Juhász Vilmos lp. ismertette mindazon diákok neveit, akik az elmúlt 20 év során sikeresen befejezték tanulmányaikat a teológián: összesen 45 diák. Jelenleg tíz diák tanul a teológián, és reméljük azt, hogy az Úr másokat is részesít lelkipásztori elhívásban, a szolgálat végzésére. Majd elhangzottak a tanárok (hazai és külföldi) nevei is, akik a sok gyülekezeti feladatuk mellett is nagy áldozatot hoztak meg a tanításért – Isten áldja meg őket hűséges munkájukért!

A története

Kolozsváron nyolc évig működött a teológia, majd 2002 őszén átköltözött Nagyváradra és Isten kegyelméből azóta is ott működik. A diákok egy ideig a Bukaresti Baptista Teológián vizsgáztak és onnan kapták az oklevelet (mivel oda voltak bejegyezve), majd 2003 őszén csatlakoztak a nagyváradai Emanuel Egyetemhez, és a tanulmányok befejezése után

Istennek tartozunk hálaadással a megalkulásáért és mindazért az áldásért, amelyet az elmúlt 20 évben tapasztalhattak az ott tanuló diákok és tanárok, illetve a gyülekezeteink. Szövetségünk akkori vezetői látást kaptak a teológiai fakultás elindítására. Az oktatásban a jelszó mindig az volt, hogy Jézus Krisztus a mi igazi tanárunk, akire kell figyelni, és akit kell követni!

A cél (amit már a kezdetben meghatároztak) továbbra is az emberek felé végzett szolgálat és a lelkek megmentéséért való fáradozás. Végül pedig az, hogy az iskola alapkönyve a Biblia, Isten szava, amely élő és ható és minden szava Igen és Ámen!

a diákok ettől az intézménytől kapták a diplomát.

A volt dékán testvérek közül dr. Borzási István lp. rövid beszámolóját hallhattuk a kezdeti évekről, aki sokat vállalt abban, hogy az oktatás beinduljon; ebben az időszakban tanult a legtöbb diák a teológián. Majd egy képes beszámolót is megnéztünk az elmúlt húsz évről, amire jó volt visszatekinteni és hálát adni.

Dr. Kovács József volt dékán testvér is elmondta az emlékeit azokról az évekről, amikor ő volt a teológia dékánja. Számára ezek az évek áldásul szolgáltak, mivel sokat épülhetett a tanítás és az egyéb feladatok elvégzése által.

Dr. Giorgiov Adrián jelenlegi dékán is beszámolt az elmúlt tíz év áldásairól, amióta a dékáni szolgálatot végzi. 2007-től beindult a levelezős tagozat is. Jelenleg a Magyar Baptista Teológiai Szeminárium diákjai három tantárgyat az Emanuel Egyetemen hallgatnak, és minden szerda délelőtt kápolnai alkalmon vesznek részt a román ajkú egyetemistákkal.

Kitartás a nehézségekben

A jubileumon igei üzenettel Kovács József szövetségi főtitkár szolgált; a Zsid 12:1-6 alapján arra bátorította résztvevőket, hogy ne veszítsék el vágyakozásukat az Úr munkája iránt és tartsanak ki akkor is, amikor nehézségekkel kell szembenézniük. Az igei üzenet után együtt ebédelhettünk és beszélgethettünk, ápolva a testvéri közösséget, ami nagyon lényeges a lelki munkások

között. A közös ebéd után Kis Juhász Vilmos tv. fórumbeszélgetést vezetett. Az elhangzott kérdések: 1) Mi az, ami hasznos volt, és mit kellett volna másképp tenni? Többen megemlést tettek az osztálytársakkal és a tanárokkal való jó közösséget, ami jellemformáló, és a gyülekezetekben való szolgálatot, ami által fejlődhettek.

2) Mi volt az, amit nem tanítottak a teológián, de a szolgálatban hasznos lenne tudni és gyakorolni?

Ami megmarad: a szeretet

Befejezésül dr. Giorgiov Adrián dékán előadását hallgathattuk meg, aki a Péld 17:17 alapján a lelkipásztor lelki egyensúlyáról beszélt. Testvérünk felhívta figyelmünket, hogy a gyülekezeti tagok többsége nem fog majd emlékezni a prédikációinkra, de egyet nem fognak elfelejteni, mégpedig azt, hogyha szerettük őket. Az előadó továbbá beszélt arról a stresszről és kiégésről, ami a lelkipásztorokat is támadhatja. A stressz okozóiról is hallhattunk: pl. új helyzet, a teológiáról való frissen kikerülés, vagy egyik helyről a másikra való költözés, a felelőségek tisztázatlansága, konfliktusok, anyagi nehézségek. Azért, hogy ne álljon elő a kiégés, fontos az Úrral való jó közösség, a szolgatársi jó kapcsolat, az átláthatóság és számonkérhetőség, segítségkérés a nehéz helyzetekben.

Áldásos volt a testvéri találkozás és a közösség gyakorlása. Minden áldásért Istené legyen a dicsőség és a felmagasztás!

TÓTH RÓBERT lp., Vajdahunyad

Lelkipásztor-avatás Szilágycsehben

Közel húsz éve, hogy elindult a szilágycsehi misszió – a több mint hatezer fős kisvárosnak a fele magyar ajkú –, Gönczi István és Oláh Sándor '96-tól először gyerekek között, majd házi közösségekben hirdette az evangéliumot. Állandó összejövetelek tartására '99-ben vettek egy házat. Testvéri összefogással 2002-ben kezdődött az imaház építése, amerikai önkéntesek segítségével még abban az évben át is adták használatra. 2012-ben az imaház mellé egy pásztori lakás építésébe kezdtek. Az istentiszteleteken a zilahi gyülekezet lelkipásztorai és a fent említett missziómunkások szolgáltak.

A gyülekezet 2013. decemberében hívta meg Nagy Ferencz végzett teológust, aki 2014. februárjában igent mondott a meghívásra. Testvérünk május 1. után költözött át családjával Nagyváradról Szilágycsehbe. Féléves szolgálatot követően a közösség jónak látta a lelkipásztorra való avatását.

November 30-án, vasárnap délelőtt teljesen megtelt a szép és takaros imaház, közelebből és távolabbról egyaránt érkeztek vendégek az avató ünnepélyre. Énekekkel és zeneszámokkal egész nap a zilahi gyülekezet

énekkarának egy csoportja, valamint a szilágyszentkirályi férfikar és fúvószenekar dicsérte az Urat.

A kezdő imaóra után, a 2Tim 4:1-5 alapján János Csaba nagybányai lelkipásztor hirdette Isten ígését.

Nagy Ferenc tv. bizonyoságtételében megtéréséről és elhívásáról szólt. Hítelvi meggyőződésével kapcsolatban az avatóbizottság: Balogh Ferenc, Bándi Sándor, Elekes József, János Csaba, Módi Miklós és Pardi Félix kérdéseket tett fel, majd kézzel a szívvel imádkoztak. Ezt követően Pardi Félix zilahi lelkipásztor, missziókerületi elnök köszöntötte testvérünket, mint a szilágycsehi magyar baptista gyülekezet felavatott lelkipásztorát. Ezután több köszöntés is elhangzott testvérünk és családja felé, mielőtt befejeződött volna a délelőtti ünnepi alkalom.

A finom közös ebéd után következett a délutáni istentisztelet, amelynek keretén belül hálaadó ünnepélyt is tartott a helyi gyülekezet. A gazdag és sokszínű szolgálatok után következett

Nagy Ferenc testvérünk igehirdetése a Jn 4:35-38 versei alapján, hálaadásra serkentve minden kedves jelenlevőt.

Nagy kegyelem volt ezen az ünnepélyen részt venni, látni Istenünk szeretetét, és tapasztalni gazdag áldását. Az Úr áldása legyen Nagy Ferenc lelkipásztor testvéren és családján, a helyi gyülekezeten és a városon továbbra is. Mindenért Istené legyen a dicsőség.

JÁNOS CSABA *lp.*

a szövetség missziói alelnöke

2014-ben is ige mellett, imádkozva tartották meg A MISSZIÓKERÜLETI TANÁCSKOZÁSOKAT

Mint ismert, minden év végén missziókerületi gyűléseket tart az RMBGYSZ, amelyeken a gyülekezetek küldöttei vesznek részt a taglétszám arányában. Jelenleg négy missziókerületbe szerveződik a Szövetség Kolozsváron, Székelyföldön, Zilahon és Nagyváradon. 2014-ben azért is bírtak kiemelt fontossággal ezek a gyűlésezések, mert tisztújításra került sor a missziókerületek vezetőségében.

Először a székelyföldi kerület ülésezett november 15-én a Hargita-táborban, ahol 34 kerületi küldött választott vezetőket a következő eredménnyel: Budai Lajos lett a székelyföldi kerület elnöke, Máté Zoltán az alelnök, Kelemen Sándor a titkár, Kiss Ottó a pénztáros és Novák Zsolt a vezetőség tagja. A szövetségi tanácsban az elnök, az alelnök és a titkár képviseli a kerületet.

November 22-én a kolozsvári missziókerületben következett a tisztújítás, amelynek a tordai gyülekezet adott otthont. A közgyűlés, Borzási Pál beszámolója szerint jó alkalmat adott arra, hogy „együtt örüljenek a testvérek a közösségnek és az Igének”. A vezetőségi stafétaváltás eredménye

ebben a kerületben: Borzási Pál elnök, Kis-Juhász Vilmos alelnök, Rajna Ottó titkár, Oláh Lajos pénztáros és Kelemen S. Sándor vezetőségi tag.

A székelyföldi és a kolozsvári után a szilágysági missziókerület küldöttei is találkoztak november 29-én, szombaton Szilágyballán. Az aktuális problémák megvitatása közben új vezetőket, illetve tanácsküldötteket is választott a gyűlés. A szavazás eredményeképpen a szilágysági missziókerület új elnöke Pardi Félix lett, míg az alelnöki szolgálatot Szűcs Sándor, a titkári munkát pedig Borzási István végzi majd a következő időszakban. A pénztárosi feladatra Veres Ernőt látta legalkalmasabbnak a közösség. A veze-

Új imaház Mezőteremen

Mérföldkő a szatmárnémeti körzethez tartozó mezőteremi cigány gyülekezet életében 2014 október 26., amikor a 11 éves, 30 tagú közösség ünnepelhette az új imaház megnyitását. A családi házból imaházzá alakult előző épületet kinőtte a közösség; az imaház állaga is szükségessé tette az építkezést.

A nehézségek ellenére is az évek folyamán az Úr megáldotta az odaszánt, áldozatos missziómunkát. Megemlíthetjük, a teljesség igénye nélkül: Vékás Zoltán és Szűcs Sándor lelkipásztorok, Nagy Kasza Zoltán, Seletye János, Baricsán István és Bertics Tibor missziófelelősök végezték hosszabb-rövidebb ideig, és végzik a missziómunkát.

Azon a vasárnapon az Úr sokak imáját meghallgatva szép idővel ajándékozott meg. A szatmári fűvőszene- kar akkordjait követően Szűcs Sándor lelkipásztor imádkozott és olvasott a 118. Zsoltárból. A bejárat előtti szalagot dr. Kovács József szövetségi főtitkár Rosemary Barrett-tel, az imaház-építésben oroszlanrészt vállaló „Magyar Misszió” képviselőjével együtt vágta el, majd az ünneplő gyülekezet bevonult az új épületbe.

Az imaházépítés rövid történetét Szűcs tv. ismertette (nyolc hónap alatt készült el), és igei kívánságunkat fejezte ki az 1Kor 8: 29-30 versekkel.

Kovács József tv. ünnepi igehirdetése alapjául a 122. zsoltárt olvasta fel, majd főleg két kérdés köré csoporto-

sítva szölt az igéből: 1) Mit jelent az Úr háza?, és 2) Miért megyünk az Úr házába? A kérdésekre szívet melengető válaszokat kaptunk: Isten háza Isten jelenlétét, istentiszteleti helyet, az Úr népét jelenti. Az Úr házába azért jövünk, hogy megismerjük az igazságot, Isten békéjét tapasztaljuk meg, közösséget gyakoroljunk.

Az igehirdetést követően köszöntések hangzottak el. Elsőként dr. Eric Barrett, a „Magyar Misszió” vezetője szölt hálásan az adakozókról, és azt kívánva, hogy az új imaházban is tapasztalják meg az Úr jelenlétét.

A teremi gyermekcsoport éneke után Fézer Gábor polgármester, majd Dan László a Keresztyén Cigánymissziós Alapítvány magyarországi elnöke köszöntött. Alkalmi költeményt, és a szatmári énekkar szolgálatát követően Nagy Kasza Zoltán missziómunkás a 84. Zsoltár alapján fejezte ki a mesékre utaló, de koránsem mesészerű három kívánságát: vágyjanak az Úr házába, váljon az lelki otthonná és legyen ott megtapasztalható Isten jelenléte.

A köszöntések sorát és az énekkar szolgálatait gazdagította Kovács Barna

gyülekezeti vén fényképes visszatekintése. A helyi gyülekezet énekszámai közt Kardos János teremi gyülekezeti tag fejezte ki köszönetét és azon vágyát, hogy az Úr szentelje meg a házat, ahol legyen tapasztalható az ő jelenléte és a bűnbocsánat.

Az ákosi cigány gyülekezet énekei mellett Fogarasi Dezső gyülekezeti vén szölt a gyülekezetnek: egy közösség attól válik vonzóvá, ha tagjai szeretik egymást, mondotta. Ivánitzki István szatmári gyűl. vén Baricsán István korábbi missziófelelős köszöntését tolmácsolta, majd Nehémiás könyve alapján hívta fel a figyelmet, hogy ne paktáljunk le az ellenséggel.

Seletye János, a teremi misszió egyik szatmári felelőse, és az építkezés vezetője a 133. zsoltár alapján a testvéri egység fontosságát emelte ki.

Nagy Kasza Lőrinc gyűl. vén záróimája után ugyan véget ért az istentisztelet, imánk azonban, hogy szívünkben ne érjen véget, s az új épület legyen az Úr tiszteletének, a bűnbocsánatnak és Isten jelenléte megtapasztalásának a helye.

VÉKÁS BENJÁMIN

⇒ tőség további tagjai: János Csaba, Módi Miklós és Kovács József. A missziókerületet a szövetség tanácsában Pardi Félix, Szűcs Sándor, Borzasi István, Módi Miklós és János Csaba képviselik.

December 6-án a nagyváradi missziókerületben a paptamási gyülekezet adott otthont az év végi közgyűlésnek. Kis-Juhász Vilmos igeszolgálatára és áhítat után itt is választásokra került sor, amelyet Simon József testvér vezetett.

A következő négy éves ciklusra a missziókerület vezetését Veress Efraim elnök, Albert István Zsolt alelnök, Szabó László titkár és Papp Dezső pénztáros látja el. További tanácsstagok: Giorgiov Adrián, Simon András és Kiss Zoltán. A szövetségi tanácsban Albert István Zsolt, Papp Dezső, Simon András, Szabó László és Veress Efraim képviselik majd a kerületet.

GÖNCZI GÉZA

ÉRSZÖLLŐS – 100 százalékosan meghallgatott imádság – November 23-án Érszöllősen ismét megmozdult a víz a zsúfolásig megtelt imaházban. Ez alkalommal két fiatal tett tanúbizonyságot arról, hogy Jézus Krisztus megváltotta őket a kárhóztól és örök életük van. Bizonyágtételében Füstös Mirjám elmondta, hogy a megtérése tavaly előtt a Hóreb táborban történt, ahol több fiatal is elfogadta az Urat. Amikor az elmúlt évben bemerítkeztek, ő még lelkileg nem érezte elég érettnek magát erre. Az idei táborozáson azonban végleg eldőlt benne, hogy az Úr Jézus példáját a bemerítésben is követi. Ferenczi Gedeont először ugyancsak a Hóreb táborban érintette meg az Isten ígéje, a gyermekhéten. Akkor még csak 11 éves volt, de az idei táborozáson 16 évesen már határozottan döntött Jézus Krisztus mellett.

A kézrátételes imádság után egy 16 évvel ezelőtti fényképet vetítettek ki a gyülekezet elé emlékeztetőül, hogy majdnem napra pontosan 16 évvel az Úrnak való felajánlásuk, bemutatásuk után történt a bemerítésük. 16 évvel ezelőtt Bándi Sándor test-

vér karjaiban voltak, aki úgy imádkozott értük hogy legyenek az Úréi. Szép bizonyága ez annak, ha a hívő szülők komolyan gondolják gyermekeik felajánlását az Úrnak és hűségesen imádkoznak értük, akkor az Úr azt el is fogadja, meghallgatja – megható pillanatok voltak. Az ünnepi istentiszteleten Bocskor Viktor kárpátaljai lelkipásztor hirdette Isten ígét az ApCsel 2:37-41 alapján. A bemerítést Veress Efraim, az érszöllősi gyülekezet lelkipásztora végezte. (V.E.)

MAGYARREMETE – Augusztus 3-án újból megmozdult a víz a magyarremetei imaházban, amikor három fehér ruhás pecsételte el magát az Úr Jézus szolgálatára. Az ünnepélyen Isten ígét Péter István lelkipásztor hirdette a Jn 3:1-17 alapján, amiből megérthettük Isten csodálatos munkáját, amit az újjászületés által végezhet el szívünkben. A bemerítést Elekes József lp. végezte. Az Úr áldását és kitaró életet kívánunk az új tagoknak. A képen láthatók, balról jobbra: Elekes József lp., Lőcse Lidia, Bíró Erzsébet, Kurucz Adina, Péter István lp.

FUGYI – Augusztus 31-én Posztós Gyula és Rév Anna álltak fehér ruhában a fugyi imaház ünnepelő sokasága előtt. Mindketten hosszú utat tettek meg eme döntésükig. Gyula testvérünk, miután felesége 2005-ben elfogadta az Urat, azt az örömet és békeséget kereste, amit a hívő társban és gyülekezetben látott; a család kitaró imádkozása is segítette, hogy a Megváltó Úr Jézus követésébe álljon. Anna testvérnőnk a gyülekezetben nőtt fel, majd élete egy ettől eltérő irányt vett, de amit fiatal korában tanult és látott fennmaradt és a megfelelő időben jó eredménnyel járt. A bemerítésüket Bányai János helybeli lelkipásztor végezte, ígét hirdetett Albert István Zsolt bihari lelkipásztor. A fugyi gyülekezet két új tagjára Isten megtartó kegyelmét kívánjuk továbbra is. (Végh Erika)

Hirdetés – Elkészült és megvásárolható a *Dávid Férfikar I.* koncertjéről készült videofelvétel, és a *II. Baptista Kórustalálkozó*ról készült felvétel – HD minőségben, dupla rétegű DVD-en. *Dávid Férfikar* (1 óra 30 perc, 1 DVD): 15 Ron; *II. Baptista Kórustalálkozó* (3 óra 35 perc, 2 DVD): 20 Ron. Megrendelhető a következő telefonszámon: 0735 500 553, vagy e-mailen: istvan2006@gmail.com

BARÓT – Különlegesen meghitt ünnepben volt része a baróti gyülekezetnek és körzetnek ez év október 26-án. Három olyan személy döntött Jézus követése mellett és vállalta a bemerítést, akikről a gyülekezet egyöntetűen jó véleménnyel volt már hosszú ideje. Jó bizonyosság az életük és öröm számunkra és a menny számára döntésük, amelynek meghozatala nem volt könnyű. Reméljük, hogy a nemes harcot továbbra is ilyen komolysággal és lelkesedéssel fogják megélni.

Az ünnepi istentiszteleten Cséki Barna és Erdő Zoltán gyülekezeti vén testvérek buzdították imára és hálaadásra a gyülekezetet. Az igét az ApCsel 2,36-41 szerint hirdette a kovásznai gyülekezet meghívott lelkipásztora, Vajda Miklós testvér.

Vágyunk, hogy minél hamarabb legyen részünk hasonló eseményben és így tudjuk megörvendeztetni Istenünket. A fényképen balról jobbra haladva

a következő személyek láthatók: Berszán Péter Barnabás, Győrfi Elek Tóbiás lp., Pál Gyöngyvér és Ivanciuc Dávid **(Gy.E.T.)**

ERDŐSZENTGYÖRGY – Örömmel ünnepeltünk július 27-én, három fehér ruhás tett bizonyosságot a Jézus Krisztusban vetett hitéről. Józsa Zsolt nyárádmagyarósi lelkipásztor hirdette az igét, az alámerítést Dézsi István helyi lelkipásztor végezte. Kristóf Emese és Kristóf Julia testvérpáros a gyülekezetben nőtt fel. Az élet hajnalán szólította meg őket kegyelmes Urunk, és hívta Jézus Krisztus követésére. Bódi Bertát Istenünk idősebb korban szólította meg, a körzethez tartozó kelementelki gyülekezet harmadik tagja lett. Kívánjuk, legyenek hűségesek elhívó Urukhoz és szabályszerűen harcolják meg a hitnek szép harcát, hogy jutalmul adassék nekik a győzelmi korona. **(Fűrészes-Szálasi Rudolf)**

Hirdetés – a *Múlt, jelen, jövő* kalendáriumot, a magyarországi baptisták kiadványát Marosi Nagy Lajos szerkesztő ajánlja

Szívesen adjuk hírül, hogy baptista kalendáriumunk 2015-ben is megjelenik. Törekvésünk, hogy évkönyvünk továbbra is őrizze meg a kalendáriumok jellegzetes műfaját, hogy változatos, egész évre szóló olvasnivalót kínáljon az érdeklődőknek. Lapjain a gazdag híryanymag túl lelki írásokat, bizonyágtételeket, verseket, ismeretterjesztő írásokat is talál az olvasó. A „*Múlt, jelen, jövő*”, egyházunk legrégebben, 1892-ben alapított kiadványa színes képeivel, változatos oldalaival kívánatos olvasmány lehet az új esztendőben is.

Hogy mit találhat benne a kedves olvasó? Társadalmunk aktuális kérdését vizsgálja négy fiatal lelkipásztor „Szegénység és gazdagság a Biblia szerint” címmel. Olvashatunk a baptisták 110 évvel ezelőtti elismeréséről, egy szentföldi utazás tapasztalatairól, és arról is, miként készül Wittenberg városa Luther reformációjának 500. évfordulójára, vagy hogyan formálódott a gyülekezeti éneklés Mózes énekétől az általunk is használt evangéliumi énekek megjelenéséig. Tulajdonképpen mindenki számára, akit érdekel baptista sorsunk, biblikus gondolkodásunk, és a reformáció koráig visszanyúló történelmünk.

• Talán vannak, akiket érdekelne egy ilyen baptista kiadvány Erdélyben is, hisz egy családba tartozunk, akár a MaBaVISz jogán, akár a TELEK, KELEK kezdeményezések sikerén felbuzdulva, és szívesen juttatnánk belőle kedvezményesen, 1250 forintos áron, Nagyváradra – írta Marosi Nagy Lajos szerkesztő testvér november 29-én, a Szeretetnek küldött levelében.

Újranyílt az imaház Érszakácsiban

2014. október 12-én, vasárnap délelőtt újranyílt a baptista istentiszteletek számára az érszakácsi imaház. Igét hirdetett Pardi Félix zilahi lelkipásztor, missziókerületi elnök és Király Tibor, a szomszéd sarmasági gyülekezet ügykezelő lelkipásztora; köszöntőt mondott Fülöp János helybeli református lelkész, Kis-Juhász Vilmos kolozsvári lelkipásztor, és Balogh Ferenc hadadi lelkipásztor (legutóbb a körzetükhöz tartozott formailag Szakácsi) és Nagy Fláviusz sarmasági előljáró. A gyülekezet krónikáját a nagybányai Mátis Csaba tv. ismertette, a kezdő áhítatot a nagybányai testvérpár, Bogya András és József vezette. Az imaház tíz éve már zárva volt. Az épület felújításának vezetését, és a misszió újraindítását Nagy F. István lp. vállalta fel a családjával Sarmaságról.

A megújított kis imaházba a résztvevőknek körülbelül a fele, mintegy 60-70 személy fért be.

A helyi lelkipásztor a meghívottakkal az ünnepélyes szalagvágás előtt: Kis-Juhász Vilmos (balról), Király Tibor, Pardi Félix, Nagy F. István, Fülöp János és Mátis Csaba.

Az istentiszteleten a sarmasági énekkar szolgált, karvezetők: Kaszta Noémi és Tóth Sándor.

Vasárnap reggel 9-kor szólalt meg a sarmasági fúvószenekar Tóth Sándor vezetésével.

Másfél évvel korábban kezdődött a misszió újraindítása, tájékoztatót Nagy F. István lp.: „2013. februárjában volt egy előljárósági beszélgetésünk a sarmasági gyülekezetben, majd március első vasárnapján jött el velem Balogh Ferenc tv. Érszakácsiba. Kinyitottuk az imaházat és széjjel néztünk, láttuk, hogy mennyire leromlott állapotban van. Aztán elmentünk meglátogatni pár családot. Attól kezdve minden vasárnap istentiszteletet tartottunk Miskolci Olga néni házánál, az imaháztól a 3. ház balra – gyakorlatilag az egyetlen megmaradt gyülekezeti tagnál. Még vannak néhányan, akik azt mondták, jönnek, ha az imaházat megnyitjuk. Úgy vettük észre, van érdeklődés, szomjúság.”

Ahogy kitavaszkodott, hozzáfogtak, hogy használható állapotba hozzák az imaházat: kihordták a romokat, körülöntötték és megerősítették az alapot, új vakolatot, csatornát, járdát és előteret kapott a száz évéhez közel járó épület. Sokan segítettek, különösen a sarmasági testvérek és a szakácsiból elszármazottak – Kolozsvártól Nagybányán át Ausztriáig.

Balogh Ferenc lp. örömét fejezte ki, hogy Nagy F. István tv. felvállalta a misszió újraindítását. A '80-as években Hadadhoz tartozott a gyülekezet, majd a sarmasági körzet vette át és Gál Győző tv. vezetésével látogatta; utóbb ismét Hadadhoz került. Közel tíz éve zárt ajtóval állt az imaház.

A gyülekezet elmúlt száz éves; adatokat a Krónikához a Balogh, a Mátis és a Balla családtól gyűjtött, mondotta Mátis Csaba, ezek utalnak arra a gazdag lelki munkára, amely jellemezte az 1960-as évek közepéig (virágkorában 60-65 tag lehetett, működött énekkar, férfikar és fúvószenekar).

Az ünnepélyt megelőző két estén már evangélizációt tartottak, de szeretnének hamarosan gyermekmissziót is beindítani, újságolta befejezőkor Nagy F. István lp. A megnyitó ünnepség közös ebéddel zárult. (Sz.L.)

120 évre tekintett vissza a váradi énekkar

Október utolsó hétvégéjén ökumenikus kórustalálkozó és koncert zajlott a Nagyváradi 1. sz. baptista imaházban. Vasárnap az énekkar hálaadó istentiszteletek keretében emlékezett a 120 éves múltára.

Kétszeresen ünnepelt a nagyváradi-belvárosi gyülekezet ének- és zenekara október utolsó hétvégéjén. Szombaton, okt. 25-én ökumenikus kórustalálkozó és koncert örvendeztette meg az egybegyűlteket, köztük a 120 évre visszatekintő énekzenekar tagjait. Közreműködött a nagyváradi római katolikus székesegyház Kis Kórusa, Oláh Gabriella kántor-karnagy vezetésével, a nagyváradi-rogiuszi református egyház-község ének-karja Kozma Gyula kántor-karnagy vezetésével, valamint a vendégfogadó belvárosi gyülekezet ének- és zenekara, Bokor Barnabás és Borbély Ferenc karnagyok vezetésével. A programot Dr. Buzle Dániel gyülekezet-vezető és Petyár Lóránd ifjúsági missziómunkás vezették.

Felemelő volt hallgatni az Istent dicsérő szolgálatokat mindhárom kórus részéről, de a közös éneklések is, Kozma Gyula és Bokor Barnabás vezetésével, Isten jelenlétébe vonták be az egybegyűlteket. Olyan gyönyörű darabok csendültek fel, mint a Jézus csodás kegyelme, Az Úr őrizőm, pajzsom és szabadítóm, a Rabszolga-kórus, vagy a Feltámadt Hős.

A szolgálatok között építő gondolatok is elhangzottak. Petyár Lóránd azzal szembesítette a jelenlevőket, hogy mindenki fut, menekül valami elől ebben a világban, az Isten pedig arra vár, hogy végre Őt is „kipróbálja” az ember. Füstös Gyula, hajdúböszörményi zenész-lelkipásztor, a baptista kórus régebbi karmestereinek egyike, arról szólt bibliai történetek alapján, hogy nincs jubileum énekesek nélkül. Sőt, azok igen nagy segítséget

Balra a székesegyház Kis Kórusa, jobbra a rogiuszi református énekkar, elől a belvárosiak.

A Krónikában említett karmesterek műveiből – akik zeneszerzők is voltak – előadásra került Laszczik Ernő *Fohász* c. éneke (szólót énekelt Gergely Tóth Erna), Héthalmi Páth Károly népszerű feldolgozása: „Jézus csodás kegyelme”, majd Antal Ferenc-Bokor Barnabás *Égő szövétnak* c. éneke, és Crisán György repertoárjából *Az én csillagom* c. ének. A Krónika után az Antal-Bokor „120 éve már szól a kegyelem” hangzott el, majd befejezésül a népszerű „Hallelujah” kórossal (G.F. Handel Messiás c. oratóriumából) zárult a délelőtti program.

jelenthetnek a lelkieszi szolgálatban. Nekik elől kell menni a harcban, mert amikor hivatástudattal szolgálnak, a győzelmet segítik elő.

A záró dallamok előtt az ünnepen résztvevő sereg három felekezeti üdvözlési móddal köszönt el. Öröm volt megtapasztalni a krisztusi közbenjáró ima meghallgattatását, az egyesség megvalósulását a közös éneklések által is, „mert Istenünkről énekelni jó! Őt dicsérni gyönyörűség és illendő dolog!” (Zsolt 147:1).

A jubileum vasárnap október 26-án folytatódott, hálaadó istentiszteletek keretében. Délelőtt az énekzenekar szolgálatai között alkalmi költemények hangzottak el. Antal Ferenc: *Emlékezés* című versét Tóth Mihály adta elő, Kása Ilona: *120 éves múltnak, legyen folytatása!* c. versét pedig Törös-Vígh János. A történelmi múltat bemutató krónikát Sági János olvasta fel. Igét hirdetett dr. Giorgiov Adrián helyi lelkipásztor, a Magyar Baptista Teológiai Szeminárium dékánja, arról, hogy miért, mikor és hogyan kell hálát adnunk.

Délután dr. Simon József helyi lelkipásztor és a Romániai Magyar Baptista Szövetség elnöke szolgált igei üzenettel a 100. Zsoltár alapján. Ezt megelőzően ugyancsak az énekzenekar dicsőítette Istent számos gyönyörű énekkel. Ezúttal régi énekesek, zenészek is csatlakoztak az énekzenekar jelenlegi tagjaihoz, részükről is hangzottak el költemények és biznyságtévesek.

Egyedül Istent illeti a dicsőség az elmúlt 120 évért s a szép ünnepélyért!

MELEG ADINA

Felvétel a jubiláló ének-zenekar vasárnapi szolgálatáról.

Missziótörténeti évfordulók 2015-ben

- 10 éve (2005):** • lelkipásztor-avatások: Kelemen Sándor és Tóth Attila (szept. 25., Marosvásárhely), János Csaba (okt. 16., Kovászna), Kis Ottó-Károly (okt. 23., Brassó).
- 20 éve (1995):** • január 14-én, Nagyváradon megalakult a RMBGySz Ének-zene Bizottsága, tagjai: Bokor Barnabás, Fekete Károly, ifj. Kiss László, Király György, Mike József, Mike Sámuel és Vass Andrásné;
• febr. 12-én hunyt el Héthalmi Páth Károly zeneszerző, karmester és pedagógus;
• febr. 26-án nyitották meg a nagyváradai Emanuel Gyülekezet több ezer férőhelyes imaházát;
• lelkipásztor-avatások: Horváth Ferenc (ápr. 30., Pusztaiújfal, ifj. Budai Lajos (máj. 7., Sz-udvarhely), Dániel Zalán (máj. 20., Szentjános-Száldobágy-Püspöki); Boros József (júl. 25., Belényes), Kiss Zoltán (okt. 1., Berettyószéplak); Mike Sámuel (dec. 17., Nagyvárad-Betlehem);
• jún. 21-én hunyt el Fodor András, a Küküllők- és a Maros-menti (többségében román) körzet lp-ra;
• szept. 10-én nyitották meg az új imaházat Egrespatakon;
• októberében kezdte meg működését a nagyváradai és a zilahi bibliaiskola;
• dec. 2-án Kolozsváron elhunyt Dénes Ferenc lelkipásztor-költő.
- 25 éve (1990):** • febr. 3-án Kolozsváron megalakul a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége, első elnöke a néhai id. Veress Ernő, főtitkára pedig Borzási István;
• 42 év kényszerzünet után újraindultak az erdélyi magyar baptisták lapjai a Szeretet és az Üdvözet;
• márc. 10-én, Kolozsváron megalakul a Romániai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség, vezetői: Simon József elnök, Nagy Lajos alelnök, Boros József titkár;
• megszületett az ifjúsági szövetség lapja, a Mustármag. Főszerkesztő: Borzási István;
• júl. 7-én Zilahon megalakult a Vasárnapi Iskolai Tanítók Szövetsége. Vezetőségi tagok: Kovács Barna, Elekes Sámuel, Berszán István, Gönczi István, Szűcs Attiláné, Gedő Erzsébet és Bálint Pálné.
- 50 éve (1965):** • 47 esztendő lelki szolgálat után Perecsenben elhunyt Kulcsár István (sz. 1889);
• okt. 20-án avatták lelkipásztorrá Kulcsár Sándort és Bodor Sándort Perecsenben.
- 75 éve (1940):** • a második bécsi döntés következtében Észak-Erdély visszakerült Magyarországhoz, így az itteni gyülekezetek egyesültek a Magyarországi Baptista Szövetséggel, dr. Somogyi Imre elnöklete alatt. A Romániánál maradt dél-erdélyi városi gyülekezetek (Brassó, Medgyes, Segesvár, Nagyszeben) felszámolódtak. A brassói 120 tagú gyülekezetből csak 22 tag maradt, a többiek elhagyták Romániát.
• az anyaországi baptista vezetők észak-erdélyi körútja alkalmával, nov. 17-én iktatták be Nagyváradon Bokor Barnabást a lelkipásztori szolgálatba.
- 100 éve (1915):** • a világháború áldozata lett többek között Kocsis Imre, a Bihar-Szilágyi Szabad Baptista Szövetség; alelnöke, a margittai menház gondnoka; Kiss Imre, Bihar és Szilágy-megyei úttörő; Szeghalmi Ferenc, a biharpüspöki gyülekezet széleskörben ismert karmestere;
• Orosházán elhunyt Király András, az Evangéliom Zsoltár c. énekeskönyv kiadója;
• történt az első bemerítés Lupényban (Bolsin Tivadar és családja), vegyes nemzetiségű gyülekezet alakult 31 taggal.
- 120 éve (1895):** • sok küzdelem és parlamenti vita után kibocsátották a vallás szabad gyakorlásáról szóló 43-as törvénycikkelyt;
• Kornya Mihály először tartott bemerítést Biharfélegyházán. Az alapító tagok bemerítése egy évvel korábban, 1894. május 11-én történt, Bihardiószegen;
• Kornya Mihály vénné avatta a bihari V. Nagy Lajost;
• megalakult gyülekezetek: Bánffyahunyad, Magyariskapus, Magyarlóna, Mákófalva;
• jelent meg Az Igazság Tanúja (ápr. 1) és a Békehírnök (márc. 15) első száma;
• imaház épült Pósalakán, Gyantán;
• a Tóth Mihály által vezetett, közel 200 tagúra duzzadt nagyszalontai gyűl.-ben hét diakónust avattak: Domján Mihály, Domján Imre, Pájer Lajos, Tóth István, Balogh Mihály, id. Körösi János, Gulyás Ferenc.
- 130 éve (1885):** • jan. 20-án, Homoródszentmártonban született Ilonka Mihály (mh. 1937);
• márc. 22-én avatták úrvacsoraosztó prédikátorrá Lajos János puskaművest (akinek nagyszalontai házában tért meg Kornya Mihály) a Kisköröstől Szadáiig terjedő missziókörzetben. Munkája eredményeképpen számos gyülekezet alakult Budapesten és környékén;
• ápr. 13-án született Magyariskapuson Vince-Palkó János, aki közel negyven évig pásztortolta szülőfaluja baptista gyülekezetét;
• gyantai úttörők munkája nyomán megalakult a nagyváradai gyülekezet;
• létrejött az Osztrák-Magyar Monarchia egész területén zajló baptista missziót egyesítő szövetség; 1892-ben a szövetség kilenc körzetet alkotott Bécs, Budapest, Graz, Késmárk, Kolozsvár, Prága, Szarajevó, Sniatyn és Újvidék központokkal.
- 140 éve (1875):** • aug. 20-án merítkeztek alá Meyer Henrik által a nagyszalontai gyűl. alapító tagjai, közöttük Kornya Mihály;
- 150 éve (1865):** • máj. 26-án lett Novák Antal (1828-1877) a Brit- és Külföldi Bibliatársulat munkatársa;
• júl. 15-én született id. Molnár Károly, bánsági úttörő missziómunkás (mh. 1934);
• nov. 26-án született Udvarnoki András a Pest megyei Szadán (mh. 1945).

Összeállította: **KISS LEHEL**

A gyergyói misszióban

(Folytatás a 13. oldalról)

❑ **Milyen nehézségekbe esetleg kifogásokba ütköztetek, mielőtt válaszlatok volna? Nehéz volt igent mondani? Kinek volt nehezebb?**

– *Sándor:* Az „IGEN” nem volt már nehéz, miután tudtam, hogy ide kell jönnöm, mivel azelőtt is már készített az Isten, hogy misszióba kell mennem. De volt idő, mikor nagyon erősen kellett tartania Istennek, hogy megmaradjak az „IGEN” mellett.

– *Anna-Mária:* Ameddig nem voltam meggyőződve, addig voltak kifogások (család, a megszokott környezet stb.), de miután Isten meggyőzött arról, hogy itt a helyem és igent mondtam, nem voltak kifogások többé.

❑ **Miről kellett lemondanotok, miket kellett feladnotok azért, hogy Gyergyóba költözzetek és ott szolgáljatok?**

– Az egész addigi életünkről kellett lemondanunk és kellett hátrahagynunk (család, barátok, komfortzóna, szokások), de azt tapasztaljuk, hogy amit az Úr Jézus mondott az igaz, aki valamit elhagy Ő érte, százannyit kap vissza. Hálasak vagyunk azért az életért amit ajándékba kaptunk az Istentől. Ez egy igazán kiváltságos élet. Vannak próbák, nehézségek is, de az Isten azokat is javunkra fordítja.

❑ **Milyen szolgálatot végeztek Gyergyóban?**

– Szolgálataink nagy része a háttérben folyik. Egyik ilyen szolgálat a fiunk nevelése (aki már 4 hónapos), akit az Úrtól kaptunk ajándékba. Isten megbízott bennünk, s így ránk bízott egy csapat cigány gyermeket is, akik meg kell ismerjék Őt, ebben pedig minket is használni akar s ezek mellett elég sok a fizikai munka, amire azt mondta a lelkipásztor (Novák Zsolt), hogy csak akkor látszik, ha nem csináljuk.

❑ **Milyen kihívásokkal kell / kellett szembenézzetek? Milyen nehézségek vannak?**

– Kihívást jelent olykor megérteni a gyerekeket és főként megértetni magunkat, az ígét és bemutatni Istent, az Ő akaratát. Nagy kihívás számunkra az időbeosztás, mivel meg kell találnunk az egyensúlyt a szolgálat, a család és a munka között.

❑ **Hogyan formál az Úr, mit tanultatok, tanulhattok a feladataitok által?**

– Mióta ebben a szolgálatban vagyunk és többet foglalkozunk a lelki valósággal, megláttuk azt, hogy mennyire múló dolgok azok, amiket ez a világ kínál (pénz, sikerek, hírnév),

mindez csak pillanatokig tart. Amit az Úrért és főként az Úrral teszünk, az egy örök életre elkísér.

❑ **Tudjátok már, hogy meddig vagytok még Gyergyóban? Esetleg milyen tervek, célkitűzéseitek vannak a jövőre nézve, az ottani szolgálatban?**

– Mikor ide költöztünk, nem volt megszabva idő, hogy mennyire jövünk. Amit tudunk, hogy most itt a helyünk, és amíg az Úr használni akar és tud itt, ameddig feladatot bíz ránk, maradunk. Ha majd tovább akar küldeni, készek vagyunk menni. Ami viszont biztos „ha felszálltál a misszió hajójára” a kikötő a mennyben van, mondta valaki, így erről a hajóról semmiképp nem akarunk leszállni.

❑ **Imatéma – egy-két imatéma veletek, a szolgálattal kapcsolatosan.**

– Az egyik, a legfontosabb és legégetőbb imatémánk az ÉBREDÉS, amely a földiekről az Istenre tereli a figyelmet. Nincs élő kapcsolat az Istennel, kevés az Istent kereső ember. A másik imakérés pedig, a munkatársak. Mivel a munka sok és az ébredést várjuk, ami még több szolgálattal is jár együtt, így kérjük az aratásnak Urát, hogy küldjön munkást az aratásába.

GERE LEONA

OLVASMÁNYÉLMÉNY

Sokszor eljátszottam a gondolattal, hogy mi történik akkor, amikor imádkozunk. Egy évvel ezelőtt egy könyvet kaptam kölcsönbe *Frank E. Peretti: Ez élet sötétsége* címmel, mit sem sejtve akkor, hogy ez megválaszolja a kérdésemet. Olvasását halogattam, mert nem maradt időm a sok szakirodalom mellett, amelyekből az egyetemi kurzusokra kellett készülnöm.

A nyári vakáció azonban elhozta az alkalmas időt az olvasásra és kezembe vettem a polcon porosodó könyvet. Egy történettel találtam szemben magam, amely egy amerikai kisvárosról szól, ahol egy darabig minden a megszokott kerékvágásban zajlik. Azonban hamar rájöttem, hogy nem egy szokványos történetről van szó. Egy fiatal lelkész és egy gyanakvó újságíró titokzatos jelenségekre figyel fel, amely lassan teljesen felforgatja a rendet. Nyomozásuk során kiderül, hogy a gonosz erők teljesen uralmuk alá akarják vonni a várost és végső céljuknak az emberek rabul ejtését tűzik ki. A kisvárosban lélekfacsaró küzdelem alakul ki a jó és gonosz erők között, a látható ütközik a láthatatlan szférával és végül a város sorsa azok kezébe kerül, akik felveszik a harcot a láthatatlannal.

A könyv szinte kézzel fogható módon mutat be élettörténeteket és az embereket körülvevő szellemvilágot: a démonokat és az angyalokat. Bepillantást nyerünk a szellemi harc valóságába, meggyőződhetünk az ima szükségességéről és erejéről, hiszen az angyaloknak akkor fénylik a kardjuk és csakis akkor képesek harcba szállni „Isten szentjeiért és a Bárányért”, ha a keresztyének imádkoznak.

A könyv olvasása közben tudatosult bennem, hogy a mi szokványosnak tűnő hétköznapijainkban is ádáz küzdelem folyik a levegőbeli hatalmasságok között a lelkünkért és minden egyes alkalommal, amikor azt kérjük, hogy nem a miénk, hanem Isten akarata menjen végbe életünkben, egy kardcsapást mérünk a gonoszra: „mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, melyek a magasságban vannak” (Ef 6,12). A regényben illusztrált történet mély nyomot hagyott bennem, amely emlékeztet, hogy mennyire fontos minden reggel az Úr Jézus nevét hívni segítségül és az Ő nevében venni fel a harcot a gonosz támadások ellen, hiszen Ő már győzött és ha engedem Ő vezet engem is győzelemről győzelemre.

A regény hatására keresztyének millióinak újult meg az imaélete. Az Úr bennem is munkálta, hogy Vele induljak harcba mindennap. Ezért ajánlom szeretettel mindenkinek.

SIBIANU MÁRTI

EL NEM MÚLÓ HŰSÉG

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

Hálaadással gondolok vissza az elmúlt két esztendőre, amelyben Szövetségünk Ifjúsági Szolgálatát vezethettem. Sokféle módon tapasztaltam Isten el nem múló hűségét. Ő mindig mellettem állt. Tanácstalanságomban türelmesen vezetett. Hibáimat kitöltötte szeretetével. Száraz programszervezéseinket Lelkének lüktető erejébe öltöztette fel. A közöttünk megjelenő dicsőséges Isten mindig méltó volt az ünneplésre, a hódolatra, az imádatra.

Munkámat nagyszerű szolgatársak segítették. A lelki közösség egységes látást adott és összhangot munkált közöttünk. A tehermegosztás megőrizte bennünket a leterheltségtől, a megkeseredéstől.

Mély nyomot hagytak bennem a fiatalok bűnbánó könnyei. Nagyszerű volt hallani a szabadulni vágyók őszinte, felfelé irányuló imádságait. Lelkesítő volt újból és újból Isten szolgálatára odaszánni életemet azokkal együtt, akik Isten hívására hangolódtak.

A „van tovább” és „érdemes” érzéseket hozta felszínre bennem a felnőkedésben lévő népes, új generáció. Az Y-nemzedék sokféle újszerű kihívással nembesít bennünket, de egy biztos, őket is nagyon szereti a mindenható Isten. Felelősségünk megérteni, elfogadni és Krisztushoz vezetni őket.

Az Úr kitartó hűsége bennünket töretlen hozzá való ragaszkodásra kötelez. A lelki szolgálatban a legnagyobb szomorúság, amikor látom azokat, akik hűtlenekké lettek. Megháttráltak és megkeményedtek. Bátorodjon szívünk ez újesztendő elején: „Mi azonban nem azok közé tartozunk, akik visszafordulnak és elvesznek, hanem azokhoz, akik hisznek és üdvösséget nyernek” (Zsid 10:39-EF).

SZABÓ LÁSZLÓ lp.,
Nagyvárad-Rogériusz

Választókonferencia

Repül az idő. Ezt bizonyítja az is, hogy új EMaBISz vezetőséget választottunk 2014. november 29-én, eltelt a két év. A választókongresszusnak a Szatmárnémeti Magyar Baptista Gyülekezet adott helyet, valamint a helybeli fiatalok végezték a zenei szolgálatot. Szabó László leköszönő elnök imabuzdítása után a Romániai

Szabó Szilárd elnök

Négy éve lelkipásztorként szolgálók a csíkszeredai és szentegyházai gyülekezetekben, ami eddigi életem legszébb és legnehezebb feladata. A szépséghez hozzájárult az is, hogy Isten megajándékozott három különleges személlyel, akikkel együtt élhetem minden napjaimat, feleségemmel Rebekával és két kislányommal Jázminnal és Debórával. Az ifjúsági munkát mindig fontosnak tartottam, mert ezzel alapozzuk meg közösségünk jövőjét, ezért is vállaltam a jelölést.

Szűcs Frigyes titkár

Aradról származom de már hat éve Nagyváradon élek; a belvárosi gyülekezetbe járok és szolgálók, illetve hétköznapi marketing szakemberként dolgozom. 8 éve váltott meg Isten és változtatta meg az életem, azóta Őt követem. Gyermekek és ifjúságiokra kaptam elhívást, a nagyvárad-i Awana klubban tanítoként, a Váradifiben pedig a vezetői csapatban szolgálók.

Ivanitzki Dávid gazdasági titkár

Igen, Dávid, nem pásztor, és király sem, de királyfi. Jelenleg Szatmáron élek, és a helyi gyülekezet tagja vagyok. Megtérésem óta aktívan részt veszek a gyülekezeti életben, majdnem négy éven keresztül voltam a szatmári ifi vezetője. Szolgálatom alatt célkitűzésem volt egy olyan közösség megépítése, ahol a fiatalok feltöltődnek a lelki- vagy közösségi munkában való összefogás által. Meggyőződéseim, hogy a Nagy Király szolgálatában minden „királyfinak” és „királylánynak” jut feladat. Ezért hálából, amiért

gyermekének fogadott, szeretném továbbra is Őt szolgálni.

Dobai Gyöngyi vezetőségi tag

Szatmáron születtem egy háromgyerekes család legkisebbjeként. A hat éves egyetemi tanulmányaimat Temesváron végeztem, ott igyekeztem bekapcsolódni az ifi, illetve a gyülekezet életébe. Már ott sikerült kicsit jobban belelátnom az ifimunkába, kb. egy évig a temesvári ifi vezetője lehettem, amikor ifiórákat, ifinapot, illetve tábor is szerveztünk. Örömmel gondolok ezekre a hasznosan eltöltött alkalmakra. Az egyetem elvégzése után hazaköltöztem és már egy éve dolgozom állatorvosként. Augusztus óta két vezető társammal együtt igyekszünk a szatmári ifi életét egyengetni. Az EMaBISz vezetőségében részt venni kihívás és felelősség is. Szeretném ha a szolgálatom áldás lenne.

Józsa Attila Zsolt vezetőségi tag

Nagyon hálás vagyok, hogy Isten kegyelméből már több mint két éve szolgálhatom az Urat Nyárádszeredában, feleségemmel együtt. Amikor idejöttem, nem gondoltam volna, hogy gyülekezetünk legaktívabb missziója az ifjúsági munka lesz. Szeretem a fiatalokat, szeretek közöttük szolgálni és a vágyam az, hogy az ifjúságaink gyülekezet-, és Krisztuscentrikusabbak legyenek. Az ifjúság hasznos eszköz lehet az Úr kezében, ha fiataljainknak az élete az Igére van felépítve. Nem a sok program tesz hatékonyá, hanem a lelki élet és az Igének való engedelmisség.

Az ifjúsági szövetség frissen megválasztott vezetősége: Dobai Gyöngyi, Ivanitzki Dávid gazdasági titkár, Szabó Szilárd elnök, Szűcs Frigyes titkár és Józsa Attila Zsolt.

⇒ Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének képviselője, Budai Lajos lelkipásztor hirdette az igét, arra hívva, hogy legyünk példák. Az igehirdetést a leköszönő vezetők kiértékelő beszámolója követte. A visszatekintés és a jelöltek bemutatkozása után a szavazás következett. Ez alapján az ifjúsági szövetség új elnöke Szabó Szilárd lelkipásztor, tikár: Szűcs Frigyes, gazdasági titkár: Ivanitzki Dávid. Az elnökség javaslata alapján a vezetőség még két taggal bővült: Józsa Zsolt lelkipásztorral és Dobai Gyöngyivel.

A szavazási fordulót követően az új vezetők beiktatása következett. Budai Lajos lelkipásztor emlékeztette a megvá-

lasztott vezetőket a fiatalok között végzett szolgálat fontosságára és kihívásaira, majd a leköszönő vezetőség tagjaival együtt imádkoztak értük. A beiktatást követően az új elnök, Szabó Szilárd, csíkszeredai lelkipásztor hirdette Isten igéjét a János 13:12 alapján.

Az ebédet követően az összegyűlt ötven fiatalnak Bacsó Benjámin tartott szemináriumot *Felállni a bukások után és példamutató életet élni* témában. Imádkozzunk az új vezetőségért, az ifjúsági szolgálatért a következő két évben! Hadd folytatódjon az áldás-eső, amit eddig is tapasztaltunk.

GERE LEONA

Kiváltságos élet: misszióban Gyergyóban

Interjú Balla Sándorral és feleségével, Anna-Máriával. Kérdezett: Gere Leona

Pár hónappal ezelőtt Dobozi Rebekával (azóta Deák) készítettem interjút a gyergyói szolgálatról. Sokat jelentett nekem, örömmre az olvasóknak is. Azzal az óhajjal találkoztam, hogy szívesen olvasnának még az ottani misszióról, a szolgálattevőkről, akik ott misszióznak. Ez alkalommal egy fiatal családot kerestem meg. Balla Sanyi és felesége Anna-Mária párhónapos kisfiúkkal vannak Gyergyóban. Az ottani misszióban munkálkodnak. A válaszokat olvasva megerősödött bennem, hogy az igazi értékek a Vele való életben, szolgálatban vannak, ha kihívással vagy lemondással jár is. Hiszem, hogy van üzenet az olvasó számára a következő „beszélgetésben“.

Mutakozzatok be, meséljétek kicsit magatokról. Hogyan ismertétek meg az Urat és egymást?

– A nevem Balla Sanyi, hívő családban nőttem fel, de 2006-ig nem érdekelt az Isten. 16 éves voltam, amikor elmondtam első őszinte imámat. Igazi döntést 2008-ban a Hargita táborban hoztam. Sok nehéz terhet vett le Isten a szívemről, olyan bűnöket, amiket azt hittem sohasem fog megbocsájtani. Mégis megtette, mert Ő egy szerető és kegyelmes Isten. Emlékszem, miután megtértem, egyre inkább megerősödött bennem az, hogy szükségem van az Isten közelségére és így én, aki azelőtt kerültem az Istent, elkezdtem keresni az Ő közelségét, mert olyasmit találtam Nála, amire nagy szükségem volt, amire mindig is vágytam és senkiben sem találtam megtérésem előtt. Lényegében mindent, amire a lelkem vágyott, az Istennél találtam meg. Így ma az Ő boldog gyermeke vagyok.

– A nevem Balla Anna-Mária. Hívő családban nőttem fel, így a szüleim és nagyszüleim már gyermekkorom óta megismertették velem

Istent. Tanultam Róla, de mint személyes megváltómat 2009. augusztus 23-án ismertem meg. Isten nekem is rávilágított a kettős életemre, ahogyan Izráel népének az életében és ugyanúgy választás elé állított, ahogyan őket. A Józsué 24:15 alapján (...Válasszatok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni) megértettem, hogy nem élhetek képmutatásban. Vagy élek a világ szerint hazugságban, csalásban, lopásban, irigységben és még más bűnökben, vagy élek Istennek és Istenben. Aztán kezdtem többet és többet foglalkozni Istennel, a Bibliával. Akartam egyre többet tudni Róla (ez a folyamat még mindig tart), és megértettem, hogy nem csak azt várja, hogy a saját életemre vigyázzak és begubózva éljem a hívő életet, hanem a „frontvonalba” hívott, hogy használhasson.

Sándor: Mind a ketten szilágyságban éltünk, ő (Anna) Krasznán én meg Ballán. Sokat jártam Krasznára, de Annával valahogy mindig elkerültük egymást. Majd 2009-ben elkezdtem a Bibliaiskolát és másik évben ki is költöztem Gyergyóba. Igazából ott

is elkerültük egymást, mert nekem még 2010-ben kellett volna járnom bibliaiskolába (de mivel elköltöztem nem volt lehetséges) ő pedig ebben az évben kezdte, tehát egy évet osztálytársak lehettünk volna. 2011-ben eljött Anna is egy sátoros evangélizációra segíteni, és ekkor ismertük meg egymást. 2012. decemberében újra találkoztunk Krasznán és azután kezdtünk el beszélgetni. Nagyon hálásak vagyunk Istennek, hogy viszonylag hamar megértettük, hogy nekünk együtt kell tovább járnunk a keskeny úton, így 2013. novemberében összeházasodtunk és akkor költözött ő is Gyergyóba. Most a helyünkön vagyunk. Tudjuk mind a ketten, hogy igencsak kevés az, amit mi tenni tudunk az Úrért, de tudjuk, hogy ha a helyünkön vagyunk, akkor használni tud az Isten. Nem olyan régen értettem meg, hogy nem azt várja tőlem az Isten, hogy nagy dolgokat tegyek, nagy hitem legyen, nagy képességekkel rendelkezzek és akkor, na majd akkor használni fog, hanem, hogy amim van, azt használjam, és majd Ő még ad hozzá.

(Folytatás a 11. oldalon.)

Köszönjük – Úgy értesültünk Gere Leonától, hogy ezennel befejezi az *Ifjúsági élet* c. rovat vezetését. Sajnáljuk, hogy megszakad a két éven át tartó együttműködés. Jó volt, köszönjük! Írásait örömmel várjuk a jövőben is. (A szerk.)

Az *Ifjúsági élet* anyagát gyűjtötte és szerkesztette: GERE LEONA (mustarmag.emabisz@gmail.com)

Fájó szívvel, de a vigasztalás élő remény-ségével búcsúztunk **Balogh (Tóth) Idától** a sarmasági kápolnánál október 29-én. A temetésen Isten vigasztaló ígését Szűcs Sándor szatmári lp. és Kelemen Szabolcs missziómunkás közvetítették magyar és román nyelven (Jób 8:5-9, 1Kor 6:14, Jób 16:22, Zsolt 31:16 és Jn 14:1-3). A gyászistentiszteleten a sarmasági gyülekezet énekkara és fúvószenekara szolgált, az énekek balzsamként hatottak a gyászoló szívekre. A Jóatya 91 évvel ajándékozta meg őt. Rövid szenvedés után kész volt arra, hogy az Úr hazavigye az örök hazába.

Testvérnőnk 1922. december 8-án született Sarmaságon. Fiatalon fogadta el a Megváltója hívó szavát és bement a Rendszeresen látogatta a gyülekezeti alkalmakat és szolgált az Úrnak. A sarmasági imaház építésénél ismerte meg férjét, akivel boldog házasságban éltek 51 évet. Miután az Úr férjét hazaszólította, 14 évet özvegységben élt az Ő gondviselésében. Házasságkötésüket Isten négy gyermekkel, 13 unokával és hét dédunokával áldotta meg. Áldott emléket örökre szívünkben hordozzuk. A viszontlátás reményében búcsúznak tőle szerettei és ismerősei. (A család)

Könnyes szemmel és mély fájdalommal, de Isten bölcs akaratában megnyugodva vettünk végső búcsút a szeretett édesanyától, nagymamától. **Csáki Ida** temetése 2014. szeptember 24-én volt Angyal-kúton, ahol Szűcs Sándor (2 Kor 4), Boros Gyula (Ézs 43,1-3), Simon András (1Kor 15,35-38, 42-43 nyújtottak Isten ígéből vigaszt a gyászoló család-

nak és egyben bátorítottak is abban, hogy ha most bár szomorú is a szívünk, bátorítson az a tudat, hogy a drága szerettünk, már a legjobb helyen van és nagy örömmel vár minket is, hogy egy szép nap újra találkozunk.

Csáki Ida 1935. szeptember 5-én született Szilágykerden a

Varga család első gyermekeként. 1954-ben lépett házasságra Csáki Lőrincsel. Házasságukat Isten három gyermekkel ajándékozta meg: Béla, Ernő és Gyöngyi, valamint öt unokával és két dédunokával. Az élet nehézségei között az Úr megszólította őket, hogy kövessék Őt. A hívásnak engedelmeskedve 1977-ben megkeresztelkedtek és a helyi gyülekezet hűséges tagjai lettek. 2000-ben Aradra költöztek, hogy gyermekeik és unokáik közelségében legyenek. Beépültek a helyi gyülekezetbe, ahol továbbra is hűségesen és szeretettel szolgálták az Urat. Sokat imádkozott és bőtölt gyermekeiért és unokáiért. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy egy ilyen csodálatos Istenfélő nagymamával ajándékozott meg. Egy kedves éneke volt, amit halálos ágyán is dúdolgatott. A viszontlátás reményében az ének első versszakával búcsúznak tőle: „*Ama szép hon felé száll az én óhajom, Ahová mihamar bemegyek. Fogad majd engemet Mesterem, Jézusom, Hogy vele örökké ott legyek*”. (Kelemen Tilda)

Vajdahunyadon, 2014. november 28-án Isten hazahívta a mennyei hazába özv. **Gáll (Tóth) Róza** testvérmőt; 88 évet élt. Temetése november 30-án volt. A gyászistentiszteleten Tóth Róbert helyi lelkipásztor a Zsid 11:13a és a Jel 14:13 alapján szólt a mennyből jövő szózat üzenetéről; Csontos József pünkösdi lp. pedig román nyelven szólt a vigasztalás ígét

ugyancsak az említett ígék alapján. A temetőkertben Csontos József szólt még az 1Jn 3:2-3 alapján Isten gyermekeinek a reménységéről és annak hatásáról. Testvérnőnk fiatalkorát Kémeren töltötte, ott történt a megtérése is, majd a bementkezése 1955. május 20-án Dénes Ferenc által. 1960-ban költözött családjával Vajdahunyadra munkalehetőség végett, és a vajdahunyadi baptista gyülekezet tagjai lettek. Róza testvérmő 26 évet élt özvegyen. Mikor meggyengült, lánya viselt reá gondot egészen élete végéig. Vágyunk az, hogy az elhangzott ígék bátorítsanak minden életben levő embert a hűséges szolgálatra! (T.R.)

Neville Callam, a Bapt. Világszöv. főtitkára írta karácsonyi levelében: Az Ebola-vírus könyörtelenül támad, nagy károkat és fájdalmakat okozva emberi közösségeinknek. Óhatatlanul is feltesszük a kérdést: Hol van Isten? A félelem földjén élők újabb falak felállítását sürgetik, hogy távol lehessen tartani az idegent – aki gyanús és nem kíváncsi. Így hát alkalmassá látszik tovább kérdezni: Mi történt az emberiséggel? ... Aztán karácsony jön, és a megtestesülés misztériumára emlékezünk.

Isten Fia közénk jött, megtapasztalva a fájdalmat, a visszautasítást, a halál gyötrelmét. Az Úr Jézusban Isten végigjárja a kétségbeesés útjait, az elhagyatottság pusztaságát és magára veszi a kiközösített palástját, annak minden fájdalmával. Isten tudja, mivel szembesülünk, amikor a csüggedés fenyegeti a hitünket; ismeri örömeinket és bánatainkat; megérti földi zarándoklásunk „utitársait”: győzelmeinket és bukásainkat. Mivelhogy az Ige testté lett, Isten arra hív bennünket, hogy emlékezzünk az isteni szeretetre, csodáljuk az ő könyörületességét és a kibeszélhetetlen kegyelmét.

„Az Ige testté lett, ... aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal” (Jn 1,14). Nem vagyunk egyedül. Az az Isten, aki lejött közénk, részese volt földi valóságunknak és azután felemeltetett a mennybe, még mindig velünk van. És csakugyan, Jézus Krisztusban mi az isteni természet részeseivé lettünk (2Pt 1,4). Ennélfogva tapasztalhatunk a tragédiákban is győzelmet, és az elemi csapások útjain megőrizzük a reményt. Isten, aki az Úr Jézusban közel jött hozzánk, mindig velünk van. Nem fogjuk elszenvedni a hit nélküliek sorsát, ha meritünk azokból az erőforrásokból, amelyek rendelkezésünkre állnak a földre jött és feltámadott Úrban – fejezte be karácsonyi üdvözlését Neville Callam főtitkár (‘14. dec. 11.)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Hunter Vadász János (1931-2014)

Vadász János testvér 1931. december 2-án született a rákospalotai Marosi család tagjaként. Édesanyja Marosi Zsófia egyedül nevelte, nagybátyja, Marosi Béla különös figyelmet fordított neveltetésére. Elemi iskoláit Újpesten, a Viola utcában végezte, majd a családi hagyományokat követve ő is műszaki pályára készülve az Ybl Miklós építőipari technikumban tanult. 16 éves korában 1947. november 2-án, a rákospalotai imaházban merítette őt be Szabó László lelkipásztor, későbbi egyházelnök. Már fiatal korában lekötötték figyelmét a kiváló szónoki képességgel bíró Szabó László prédikációi, amit mindig evangélizáló jelleggel tartott. Az időben élénk ifjúsági élet folyt az újpesti gyülekezetben, akik közé csatlakozva sok barátra tett szert. Ekkor már édesanyja is az újpesti gyülekezetet látogatta. Lelki fejlődését tovább erősítették az akkor fiatal újpesti lelkipásztor, Kovács Géza igeszolgálati.

1956-ban Újpesten találta őt a magyarországi forradalom és szabadságharc. Több baptista fiattal együtt november 11-én az újpesti imaház elől indultak kerékpárral a határ felé. Az első nap után a dunántúli Öskü község egy pünkösdi családjánál szálltak meg. Később egy interjú keretében mondta el, hogy ott, az esti áhítat idején érte az első hívás a lelki szolgálatra, de a 25 éves fiatalember ekkor még bizonytalan volt ebben. Másnap, amikor a magyar-osztrák zöldhatáron át szöktek, már úgy imádkozott, „Uram, ha megsegítesz, a szolgálatodba állok”. Rövid ausztriai lágerélet után több magyar társával Londonba került, ahol néhány hónapot töltött. Onnan került Kanadába, előbb Reginába, majd Torontóba. Beépült az ottani magyar baptista gyülekezetbe, ahol Cserepka János volt a lelkipásztora. Ebben a gyülekezetben avatták diakónussá, itt találta meg élete párját és Cserepka János testvér áldásával kezdték meg közös életüket Gallai Mártával. Házasságukból két fiú gyermek született: Alex és Frank. 1965-ig éltek Kanadában, majd az Egyesült Államokba költöztek. Leányuk, Ramona az USA-ban született.

Családos emberként döntött arról, hogy enged a korábbi hívásnak és a lelkipásztori szolgálatot választja. Mindenüket eladva a San Francisco-i Golden Gate Baptista Szemináriumba költöztek, ahol teológiai tanulmányait végezte, nem egyszer alkalmi fizikai munkát is vállalva, hisz családját is el kellett tartania. Itt vette fel a Hunter előnevet. Teológiai végzettségét Magyarországon is megerősítette és 1977-ben Budapesten is sikeres teológiai vizsgát tett. A kaliforniai Alhambrában előbb előjáróként szolgált, majd 1972-ben avatták gyülekezet lelkipásztorává. Egy ideig az észak-amerikai magyar baptista lap, a Kürt szerkesztője volt. Lelkészi munkáját segítette a Déli Baptista Szövetség, amely szervezetnek 1973-tól belmisszionáriusa volt. Ennek égisze alatt kezdte el 1971-ben a magyar nyelvű rádiómissziót, majd évekkel később magyarországi munkásságát is.

1990-től a szegedi gyülekezet lelkipásztoraként szolgált, majd 1994-től az Északi Missziókerületben végzett gyülekezetplántáló munkát Mezőkövesd székhellyel. Visszakerülve Kaliforniába Santa Monicában lett a Bibliai Gyülekezet lelkipásztora egészen haláláig. A Déli Szövetség kiküldöttjeként hosszabb rövidebb ideig az erdélyi Szilágyságban is végzett szolgálatot. Különösen a krasznai gyülekezet állt a szívéhez közel. Több ízben is pénzt gyűjtött az erdélyi építkezésekhez, elől járva az adakozásban. Legutóbb 2012-ben járt Magyarországon és a Szilágyságban is, ahová egy nagyobb pénzküldeményt vitt a krasznai roma imaház építésére.

Vadász János szilárd hitű baptista hívő volt. Jó kapcsolatteremtő képességét és teológiai felkészültségét a misszió szolgálatába állította. Egy ízben, amikor bizonytságot tett hitéről, bántalmazást is szenvedett. Biztos volt az üdvösségében, hittal vallotta, hogy senki sem ragadhatja ki őt Isten kezéből! Ez jutott eszembe, amikor halálhíre hozzám is eljutott. *(Marosi Nagy Lajos)*

AZ ÉV KEZDETÉN

Még az évnek az elején vagyunk,
Még olyan formán érezzük magunk,
Mint ki temetett, vagy utazott,
Maga után nagy utat hagyott,
Vagy, mint ki új házba költözött,
Szokatlan, új ruhába öltözött.

Pedig minden, minden a régi,
Az év az csak az időt méri.
Nem változtat semmit sem magán,
Megy, rohan az élet századán.
Az új évek csak mérik, hogy téves,
Ne legyen mikor vagy 10-20-30 éves.

Hol a tudomány, amely azt
megmondja,
Ezt az évet befejezni ki fogja?
Mennyi bánat, szomorúság ér benne?
Vagy az örömek is lebén néha leple?
Nincs ki tudja, csak a teremő Isten,
Akié vagyunk, és akié itt minden.

Övé az év, a letűnt is, az új is,
Az évszakok, a tavasz is, a tél is,
Az új évben telnek, futnak a napok,
Ha te fáradt, bűnös ember, akarod,
Hogy elbírad az évnek sok keservét,
Ragadd meg az Isten segítő kezét.

Próbáld meg, így sokkal könnyebb az
élet,
Ha vágyod, hogy mindig ott legyen
véled.
Kinek írva volna a sors könyvébe,
Hogy ez évvel lenne élete megmérve –
Ah! Mit jelent, hogyha Isten van velünk!
Örök élet az, ahová mi megyünk.

Ott nem mérik az időt évekkel.
A lélek végtelen boldogságra lel.
Tudod mi ez az év? Kegyelem idő.
Keresd Istent, amíg nem késő!
Egy hét, két hét, lepereg ez az év is.
Akár hiszel, akár nem, elmegy te is.

Az évek csak utak a menny fele,
Aki nem élt, az nem juthat el bele.
Le is van út, fel is van út; jól vigyázz,
Mert egyiken egész biztosan, hogy
megállsz.
Kegyelemév! Nem biztos, végére érsz,
De mennybe jutsz, ha még ma
Istenhez térsz.

Balaton Zoltánné Koszta Vilma
(A Dal a csodakertről c. kötetből)

MEGHÍVÓ

VII. Magyar Baptista Fúvóstalálkozó

– 2015. szeptember 26., Szatmárnémeti –

„És megfújja a kürtöt, hogy figyelmeztesse a népet!” (Ez 33:3b)

Kedves karvezetők, zenészek és zenekarok!

Örömmel értesítünk benneteket, hogy idén Szatmárnémetiben szervezzük meg az erdélyi magyar baptista fúvózenekarok VII. találkozóját, 2015. szeptember 26-án.

Szeretettel kérünk, hogy a részvételi szándékot legkésőbb **március 31-ig** jelezzék. Ez azért fontos, hogy elkezdhessük a találkozó szakmai és technikai megszervezését (közös darabok kiválasztása, a zenekarok egyéni zeneszámainak egybehangolása, stb.).

Arra kérjük a zenekarokat, hogy minden esetben a megadott határidőig jelezzenek vissza (igennel, vagy nemmel), segítve ezzel a találkozó megszervezését. Közljék annak a személynek az adatait is (telefonszám, e-mail), akivel a szervezés érdekében tarthatjuk a kapcsolatot.

Imádkozzunk ezért a rendkívüli alkalomért, hogy minden Isten dicsőségét szolgálja!

SZABÓ ATTILA karvezető, Ebaptifon: 0735500135. E-mail: szaboattila@yahoo.com

SZÜCS SÁNDOR lelkipásztor, tel: 0735500147. Email: sanyitundi@gmail.com

BORZÁSI ISTVÁN, a fúvóstalálkozó munkacsoportjának tagja, tel: 0735 500001, E-mail: iborzasi@emanuel.ro

Bemutakozik a TOMORROW CLUBS keresztyén gyermekmisszió

A Tomorrow Clubs keresztyén gyermekmisszió kreatív, biblia-központú programokkal hetente több mint 10.000 gyülekezetbe nem járó, szegény és korlátozott körülményben élő gyermekkel közli az evangéliumot Kelet Európában.

A misszió Ukrajnában indult több mint 10 évvel ezelőtt, Paul és Cindy Marty vezetésével, akik a HOPE International munkatársaiként kaptak elhívást erre a szolgálatra. Mára sok munkatárssal, valamint 1800 önkéntessel dolgozik Ukrajnában és tovább terjeszkedett Oroszországba, Moldovába, Örményországba, Grúziába és az idén Fehéroroszországba is.

Vezetést és missziós látást kaptunk arra nézve, hogy a programot Romániába is bevezessük, román, magyar és roma közösségekbe. Célunk országos hálózat kiépítése – az Úr segítségével és a megfelelő partnerekkel együtt. Romániában a projekt a COMUNIA alapítvány keretében működik, a székhely Nagyvárád.

A gyerekklubokat a helyi gyülekezetek pásztorainak, képviselőinek a támogatásával, és velük együttműködve akarjuk és tudjuk csak megvalósítani. Látásunk, hogy ezek a klubok a gyülekezeti misszió, sok esetben gyülekezet plántálás fontos része lehet majd. Ezért keressük azokat a személyeket,

akiknek elhívásuk van, hogy egy ilyen nagyszerű projektnek az aktív részeseivé váljanak.

A misszió korosztályszerinti írott anyagokat és stratégiát biztosít, valamint a vezetők és önkéntesek folyamatos felkészítése a COMUNIA alapítvány felelőssége lesz.

A projektnek egy fontos része a nyári angol táborok megszervezése is. Ebben az évben volt az első ilyen tábor Nagyvárádon, a roma gyülekezetben, ahol kb. 130 gyerek vett részt az egy hetes programon és ugyanitt indultak a szeptemberi hónap folyamán az első csoportok.

Bemutakozó konferenciára október 18-án került sor Nagyvárádon, ahova Temes megyétől Székelyföldre érkeztek lelkipásztorok, gyermekmunkások és szolgálni vágyó fiatalok, megismerkedve a Tomorrow Clubs misszióval és annak írott anyagaival egy ukrain munkatárs előadásában. „Neveld a gyermeket a hozzá illő módon, akkor még idős korában sem tér el tanításodtól” ígervers az alapja misszióknak 2014-től országunkban is.

SZÜCS ZSOLT projekt koordinátor

zsolt.szucs@comunia.ro

zsoltszucs25@gmail.com

Tel.: +40735-502.074

www.tomorrowclubs.com

www.comunia.ro

